

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU
OSTRAVSKÝ **večerník,**
OSTRAVA

23. 11. 1971

VE VDEČNĚ ROLI Plajznerky alternuje se Štěpánkou Ranošovou Radvana Havelková, kterou na snímku představujeme s Lenkou Termerovou (Mančinka). Foto: František Krasl

Připomenutý čert z Dalskabátů

Jan Drda figuruje po řadu let mezi u nás nejhranějšími autory, ačkoliv je to prakticky zásluha jediné hry, dnes už klasických „Hrátek s čertem“. A je zřejmé, že Drdovo dílo

právě zásluhou „Hrátek“ a „Němé barikády“ setrvává v odkazu toho nejlepšího z naší poválečné umělecké tvorby, byť vlastní autorova osobnost prochází přehodnocením.

Drda není pro ostravské Divadlo P. Bezručů autorem neznámým. Jak program k premiéře „Dalskabátů, hříšné vsi“ připomíná, „Hrátky s čertem“ byly na jevišti tohoto divadla inscenovány třikrát a možno dodat, že i s pěkným uměleckým a diváckým ohlasem. A tak není divu, že bezručovci ve správné snaze obohatit repertoár i o

hru výrazně lidovou a optimistickou sáhli po dalším Drdovi, po hře „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert“.

Drda znal a miloval lidový jazyk, znal, ctil a miloval lidovou slovesnost, dovedl se z ní poučit a povýšit ji i do své literární tvorby. To se projevuje i na „Dalskabátech“, i když na druhé straně nelze přehléd-

nout, že jejich vznik je zřejmě poplatný ohlasu „Hrátek s čertem“ a že mnohé z postav „Dalskabátů“ jsou dalšími variantami postav z „Hrátek“. Jako celek pak „Dalskabáty“ už nemají onu bezprostřednost „Hrátek“, a tak není divu, že se na jevištích objevují poměrně sporadicky.

Jak páteční premiéra v Divadle P. Bezručů ukázala, inscenace F. Čecha se ne vždy vyrovnala se slabinami předlohy. Zdařile vyšel „neumannovský“ Trepifajksl — Mates (L. Eliáš), lidové postavy v čele s Plajznerkou (Š. Ranošová; alternuje s R. Havelkovou) i farář — čert Ichturiel — Loula (M. Koutný). Pěknými a působivými místy s diváckým ohlasem se blýskne představitelka Mančinky (L. Termerová), i komediálně působiví Piškytle (J. Dvořák) a Lupino (M. Šulc), svým podílem přispívají také další.

Jako celek však představení plyne přece jen dosti monotónně a je spíše narušováno než zpestřováno poněkud méně nápaditými tanečními intermezzy mezi jednotlivými obrazy. Větší sevřenost inscenace ve spolupráci se scénickým řešením hostujícího J. Pátka mohla znamenat i působivější vyznění.

Výstřižková služba
Pražské informační služba
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

3178

Film a divadlo, Bratislava

24. III. 1971

V české dramatiky se od čias Josefa Kajetána Tyla vyvíjal v divadle osobitný druh, vyslovene český — dramatická báchorka. Nepatril iba klasike a minulému storočiu. Jan Drda mu venoval veľkú pozornosť a mal skutočný zmysel pre poéziu rozprávky i poéziu českej reči v nej. Dalskabáty oprávnene uviedli v ostrom divadle P. Bezruča. Luděk Eliáš hrá čerta Trepifajksla.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2 - Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 544-778

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Svobodné slovo, Brno

- 5. III. 1971

ze dne .....

Okouzlení z pohádky

Drdova pohádková hra o zapomenutém čertu Dalskabáty — hříšná ves navazuje stylově na jeho starší Hrátky s čertem, ale i na celou českou dramatickou tradici, sahající až k Tylovi,

DRDA v ní předkládá osudy čerta, jenž, ponechán na zemi mezi lidmi sám sobě a neřízen pekelným představenstvem, se poldštím natolik, že ztratí nejen zevní znaky své příslušnosti, ale rozejde se se svými rodnými i myšlením. Nechce již mezi lidmi zasévat zlo, chce mezi nimi žít a s nimi pracovat: „Dyž tady se poradá jen řve... Pořádný řemeslo tu taky nejní... Kamarád taky žádnej... A smrdí to tu... Tak nač to je?“, vytýká pekle. Proto ho pekeční vládcové vylučují ze svých řad, jinak by svým příkladem nakazil i ostatní.

Tento pohádkový příběh rozehrál se souborem Divadla Petra Bezruče režisér F. Čech v lidsky hřejivé představení. Zachovat spád hry mu umožnila domovem dýšící scéna hostujícího Jar. Pátka, jemuž byl rovnocenným partnerem autor scénické hudby Zd. Pololáník.

Herecky našel režisér výrazného představitele pro poldštujícího se čerta Trepifajksla v Ludkovi Eliášovi. Jemu zdravou lidovou jadrností sekundovala Št. Ranošová jako Plajznerka.

Z dalších lidových vesnických postav zaujaly zvláště L. Termerová, D. Hofmanová a M. Višková, kovářsky robustní A. Borkovec stejně jako Honza Mračno P. Handla. Zápornou polohu lidského rodu představoval protřelý herec Lupino Milana Sulce. Z mocností pekelných zaslouží pozornosti kromě vzpomenuťého již L. Eliáše hlavně Milan Koutný, dále J. Horák, V. Roštlapil, J. Zach a J. Fukala. ars